

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piata mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE DI.

Pe unu anu 12 fior., pe şese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe anu 36 fr., pe şese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

N° 69.

ANULU XLVIII.

S E P R E N U M E R A :

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

A N U N C I U R I L E :

O seră garmonă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrieri nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrăimită.

Mercuri, Joi 28 Martie (9 Aprilie)

1885.

Nou abonament
la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Aprilie st. v. 1885 se începe unu nou abonament, la care invităm pe onorații amici și sprijinitorii ai fției noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei luni 3 fl.
„șese“ 6
„unu anu 12“

Pentru România și străinătate:
pe trei luni 9 franoī } în anu său în hăr-
„șese“ 18 } tiă cu adausulă a-
„unu anu 36“ } giului.

Rugămă pe domnii aboneni, ca să binevoiască a-și reînnoi de cu vreme abonamentul, ca să nu se intrerupă expediția diarului.

Administratiunea „Gazetei Transilvaniei“

Cuvinte și fapte.

Brașovu, 27 Martie 1885.

I.

Organul principal alu Sașilor din Transilvania, după ce ni-a făcutu în vr'o doui numeri o bogată, dar totu-o dată și alăsă colecțione de enunțări și de espectorațiu din foile maghiare cificiose, semioficiose și opoziționale, aduce unu articulă de fondu sub titlul de susu în numărul său dela 4 Aprilie, care articulă din causa importanței lui flū reproducem ū traducere. Eata'lă:

„Când ūre va vesti sunetul clopotelor în qiu de Pasci tuturor cetățenilor acestei țări, fără deosebire de naționalitate, cetățenilor maghiari ca și nemaghiari, învierea din nōptea manie de domniă și de apăsare?

Furtuna cea furiosă și vjeitore, ce a provocat o legitima apărare a adunării comitatense din Sibiu și Bistrița-Năsăudu în contra importunelor reunui de maghiarisare, ne arată destulă de lămurită, că timpul acestei învieri interne este într'unu viitoru depărtat. Cetitorii noștri au avutu ocasiune a se convinge din vocile țăristicei maghiare, ce noi le-am comunicat, despre straniile erupționu de furiă. Adversarii noștri publiciști nicu nu se încerează măcaru a da o espli- care obiectivă și liniștită. Colegiu noștri maghiari, fără deosebire, de scriu în limba maghiară său germană, se feresc de bogatul materialu de tapete grămadită în adresa adunării comitatense din Sibiu.

Tufișul de vorbe, ce a crescutu atâtă de buiacu în pădurea țăristicei maghiare din causa rezoluționii comitatului Sibiului, dovedesc din destulă, că o discuționu este absolută cu nepuțină. Dacă noi ne plângem de maghiarisare, colegii noștri maghiari vorbesc de ură asupra maghiarismului. Décă citamă fapte, ei le ignorează și lanseză discuționu pe terenul declamaționii găle. Ei nu caută să vadă, dacă faptele comunicate în adresa comitatului sibianu suntu adeverate și — décă nu — pentru ce nu suntu adeverate. Este ūre corectă, că directorul silvanală din Clușiu Girsik, a provocat pe amplaș silvanală de sub direcționu sa să-și maghiarisze numele? Suntu corecte dispoziționile citate din statutele reunui de cultură maghiară, în urma căror naționalităile nemaghiare suntu obiectul activității acestoru reunui? Frații noștri maghiari socotesc tōte întrebările acestea de nedemne de răspunsu. Ei negă tendințele de maghiarisare față cu tōte faptele acestea și ne ūcă le minciună. Asta este firesce lucrul celu i cunoaș, dară nu duce la nici o înțelegere. Înă cu frazele loru totu mai tare turnul săbiloului, cu care poporele acestei țări totu i pupă se potu înțelege.

„La acesta se mai adauge pasiunea ridicată la potența cea mai înaltă a adversarilor noștri publiciști, care pasiune are să copere lipsa de obiectivitate și în sine este neadeverată. Décă e-saminămu mai cu temeu causele acestoru erupționu, atunci nu ne vomu puté feră de impre-unea, că acesta pasiune nu este veritabilă, ci artificială și că semenă fōte tare cu patosul teatralu.

„Noi celu puținu nu putem admite, că colegii noștri maghiari au perduț cu desăvârșire sămămentul pentru dreptu și nedreptu. Ei, cari au unu sămătătă de finu pentru cea mai mică nedreptate, ce li se face, trebuie să fiă tocma așa în stare de a se pune în poziționu cetățenilor nemaghiari ai acestei țări și a puté înțelege simțurile loru. Se admitemu, că s'ar forma o reunioane de cultură germană său română cu expresă tendință de a intemeia institute germane său române pentru crescerea copiilor mici în Checicemetu, în Odorheiul-săcuesc său în Sepsi-Sângiorgiu, pentru ca să creșca pe poporaționu maghiară de acolo în spiritu germanu său română și să latăsă limba germană său română, atunci concetățenii noștri maghiari de sigură aru însoții astfelu de cutesare cu unu strigătă tare de indignaționu. Si indignaționu, ce în casul de față ar fi de sigură neartificială, ar cresce și mai tare, décă o astfelu de „reuniune de cultură“ germană său română întreprindetore ar avea obrazulă, ca să se adreseze la reprezentanța orașului Checicemetu, Odorheiul-săcuesc său Sepsi-Sângiorgiu cu provocarea să o sprijină său cu contribuiră bănescă și prin câștigarea de membri. Repräsentanța Checicemetulu, a Odorheiului-săcuesc său a Sepsi-Sângiorgiului de asemenea nu s'ar mai găndi nicu unu momentu, ca să răspingă după cuviință o astfelu de pretensiune și să trimătă acasă pe inopportună „reuniune de cultură“ germană său română dându-i unu răspunsu cu cōrne și cu dință. Naționea germană său română n'ar avea în asemenea casu nicu măcaru dreptul de a privi într'unu refusu ca acesta o „expresiune a urei“ în contra germanismului său românismului, unu „atentat“ său „poftă de sumuțări“. Aru fi o simplă apărare legitimă a maghiarismului în contra unei provocări impertinente și respingerea aceleia n'ar fi d'a se explica ca „ură“ în contra altel naționu, ci ca iubire cătră naționalitatea propriă. Si ūre n'ar fi așa dacă Germanii și Români s'ară afă față cu o „reuniune de cultură maghiară“ în aceiaș poziționu ce amu presupus'o mai susu pentru Maghiari? Germanii și Români s'ar n'aibă ūre dreptul de a se apăra în contra pretensiunii unei „reuniuni de cultură maghiară“ de a da ajutorulă înființarea de grădini de copii și scole maghiare pentru copii loru germani său români? Comită ei ūre unu atentat în contra naționalității maghiare și o urmărescă ei, décă refusă ajutorulă pretinsu? Nu credem, că concetățenii noștri maghiari nu-și voru fi pusu acesta întrebare și că n'ară putea răspunde obiectivă la dēnsa.

De aceea pasiunea cea mare, ce Ungurii o manifesteză din cauza refusului cu care intempi-nămu pretensiunile „reuniunii de cultură maghiară“, nu apare ca veritabilă, ci ca afectată, artificială. Ea a pututu fi calculată numai pentru intimidarea Nemaghiarilor. Dér firesce că nu și-a ajuns scopul, căci l'a greșită.

Procesul din Deva.

Deva, 6 Aprilie 1885.

Stimate Dle Redactor! Scît că România din comitatul Huniădorei, ingrijită și indignă păna în suslă de tendințele proiectului de lege relativ la instrucționu lirică maghiare în șuleme die, la 10 Ma

conferință imposantă, ținută în Deva, și într'unu glasă au protestat înaintea lumiei contra acelu proiectu de lege.

Era lucru prea firescă, că cei dela putere să-și ișă din sărite, așându rezultatul și decursul acelei conferențe, ér țăriale maghiare păreau c'au turbată așa că întrăga opinione publică maghiară, cu puțină excepționu fă agitată contra vorbitorilor din acea conferință. Alarma dată de țăriale maghiare avu rezultatul acela, că procurorul reg. din Deva s'a simțit obligat să face arătare și a cere investigarea faimelor, despre cari insuș scia că suntu ridabile și nefundate.

S'a inceputu cercetarea. S'au ascultatul mai mulți martori și dreptu măngăiere pentru țăriale ce făceau larmă, judele instructoru a decisă a trage în cercetare specială pe doi bărbăti destinați: Dlu Ioanu Papiu, președintele acelei conferențe, și Dlu Dr. Avramu Tincu, ală doilea oratoru.

Onorabilul publicu cetitoru scie deja, din comunicațiile precedente, că tribunalul reg. din Deva a aprobatu decisul judeului instructoru și că, după săvârșirea investigaționu, tribunalul a redicatul acuzaționu contra ambilor domni susnumiți pentru delictu de agitaționu. In urma apelului subșternută la tabla reg. Dlu Ioanu Papiu a fostu absolvită, pe cānd acusa ridicată contra Dlu Dr. A. Tincu, respective punerea sa în stare de acuza, s'a aprobată. Curtea supremă a respinsu apelul Dlu Dr. A. Tincu din motivul, că contra celor două decisiuni egale nu este locu de apel, — va să țică nu din motive meritorie. On. publicu cunoscă și actul de acuzaționu, care s'a publicat în Nr. 116 din 1883 ală acestui țări.

Ridicându-se actul de acuzaționu la valore de dreptu, incătu privesc pe Dl Dr. Avr. Tincu, Tribunalul reg. din Deva, a stabilitu pertractarea finală pe qiu de 20 Aprilie 1885 st. n. Pentru ca onorabilul publicu să pătă înțelege mai bine decursul și rezultatul acelei per tractări finale — despre care vomu raporta la timpul său, — 'mi iau voi a da publicații actele mai însemnante din acel procesu și anumitul: Motivele de recursu a lui Ioanu Papiu contra decisului pentru introducerea cercetării speciale, semnată de fericitul advocat George Secula. Motivele apelului contra decisului pentru punerea în stare de acuzaționu, în urma căruia recursu Dlu Ioanu Papiu a fostu absolvită, e semnată de Dlu advocat F. Hosszu Longinu. Voru urma apoi vorbirea ce a ținut'o Dlu Ioanu Papiu, apoi vorbirea ce a ținut'o Dlu Dr. Avramu Tincu.

SCIRILE DILEI.

Pe măne, Joi la 2 ūre p. m. suntu conchepați toti preoții și institutorii clerici din protopopiatele I și II ale Brașovului la o conferință în sala gimnasului română de aici. Obiectul desbatelerilor voru fi statutele proiectării reunui de reciprocă ajutorare a preoților din tăra Bârsiei.

—0—

Domnul George Dima a primitu — precum ceteimă în „Sieb.-deutsch. Tageblatt“ — postul de dirigentu coraliu ală reunui Sibiene de cântări „Hermanstädtler Männergesangverein.“

—0—

Timișiana, nouă instituție română de creditu și economii din Timișoara, precum se spune, la 1 Mai va incepe a funcționă.

—0—

Pester Lloyd primeste din Bucurescă o corespondență, care se ocupă cu stările din Dobrogea. Care să fie cauza emigrării locuitorilor dobrogene? Ca motivu principalul ală nemulțamirei locuitorilor mai vechi ai Dobrogei cu stăpânirea română se socotește în timpul mai nouă apăsarea dărilor și arbitriul autorităților române la regularea raporturilor de proprietăți.... Unde dreptul de posesiune ală emigrătorilor mai vechi nu s'a mai dovedi de ajunsu, statul a luate o măsură de ordine — celași pămentă a fostu

urtele, ce se nască între emigrati și păstorii români arădeni, ce inundă Dobrogea, autoritățile române țină astora parte. Numai agenți lipsesc, că s-ar putea să anșă la o emigrare a maselor, care să fie în detrimentul populației și producției Dobrogei. — Așa „Pester Lloyd“ se scaldă în aceeași apă cu „Bukarest Tagblatt“, care mai dilele trecute descria cu culorile forte urătatea Dobrogei. Totuști Români ardeleni suntu causa emigrării din Dobrogea!

—0—

Ni se comunică din Caransebeș, că elevii institutului român teologic-pedagogic de acolo sunt tractați în mod necuvios de unii profesori, adresându-li-se expresiuni nedemne. Tristă lucru, dacă astfel se propagă buna cunună și morală.

—0—

„Timișiana“ se chiamă un nou diar românesc ce a apărut deodată cu diua invierii; e fătă pentru trebuințele poporului român și ese în fiecare Dumineacă. Ii urăm viață.

—0—

Lui „Pester Lloyd“ i se scrie din Viena: „După Durand primadonna Teodorini e cea mai vestită cântăreță a Italiei; dar nu e italiană, ci română. A cântat mai anterior în Milan la teatrul Val Verne și înainte cu cinci ani trecu la Scala, cântându-antenele oră în locul polonesei Reske, care se răgușise, aşa că directorul se afla în mare perplesitate cui să dea rolul polonesei. Cântă apoi la toate teatrele mai mari ale Italiei cu strălucit succese; încântă vreme de un an America sudică și în sfîrșit fă în decursul a trei sezoane favorita Madridului — ceea ce nu însănu puțin, teatrul Madridului fiind cel mai periculos pe fața pământului și publicul dispus să fluere pe celebrități, căci elu are cu atât mai mari pretensiuni, cu cătu pricpe mai puțin său de locu muzica. După nefericită seră, în care Teodorini cădu pe scenă în urma unui atacu de nervi, Regina, venindu la ea și găsindu plaza del oriente plină de echipe — cetățenii veniau să se informeze de starea ei — i-a diu: „Poți fi multămită, căci nici când am fost eu bolnavă, nu a venită atâtă lume la palatul regal...“ Ce privesce persoana ei, e forte viuă și negră cu unu chip de toții spaniolă; semănă puțin cu principesa Metternich; face mare toalete și trăiese forte elegantă. Ca cântăreță se destinge prin deosebită pricepere și minunată tehnică.“

—0—

Din Alba Iulia ni se scrie, că casierul percepto-ratului de acolo d. Înceze se pără aspru și brutalu cu omeni, căr au afaceri în acelui oficiu. Aru fi bine să și schimbe purtarea, căci brutalitatea nu i face nicu cinste.

—0—

Corul mixt din Orăști, cunoscut publicului român încă din vîra trecută, va fi alătura concertului dela înființarea sa în Dumineca Tomii.

—0—

Cetim în fătă vîrduvă de redactorul următorul curositate: „La votisările din casa magnaților, prin cari s'a decisă sorteia proiectului de lege despre reforma acelei case, archiereii români de ambele confesiuni, cum și archierei sârbi au votat prelungă guvernă; prin acăstă au documentat și densii, că se alătură partidei guvernamentale, va să dică au sănctionat cu toții programa noastră. Constatăm acestu faptu ca dovedă, că direcționea noastră ocupă totuști mai multu teren (in lună. Red. Gaz.) cu toțe afurisările, Tribunei și cu toțe turburările „Gazetei.“

—0—

D-lu C. A. Rosetti, decanul presei din România, face cunoscută cetitorilor „Românu“, în Nr. de Pască, că „slăbitu forte de boli, și negreșită de vîrstă,“ se vede silită a se retrage dela direcțunea atâtă politică cătu și materială a diarului, care se pune acumă sub directă conducere și răspundere a fiului său Vintilă C. Rosetti.

—0—

In a doua ședință a congresului corpului didactic, ce s'a ținut în Iași, s'au luat mai multe decisiuni salutare asupra zidirilor scălei, asupra obligativității învățământului, asupra schimbării programei dela scălele rurale și asupra învățătorilor, ca pe viitor numai absolvenții de scălele normale (pedagogii) să pără si aplică în posturi învățătoresc, după ce voră face și concursu.

—0—

Reprezentanțina teatrală, ce s'a dată aseră de diletanții români de aici în sala Redutei, a avut unu succuș neașteptat. Publicu a asistat în număr foarte mare. Intr-unul din numerii următori vomu face o dare de sămă mai amănuntită.

—0—

Societatea de lectură a tinerimei dela institutul teologic-pedagogic gr. or. român din Aradu va fi în Dumineacă în 31 Martiu st. v. o ședință publică în sala cea mare a institutului cu următorea programă: 1. Cuvântu de deschidere, rostitu de Dlu profesorul Vasile Mangra, ca președinte conducătoru. 2. Călușerul, (din Ardealu) esecutată de corul instrumentala scălei societății sub conducerea lui I. Muscanu, clericu de curs. I. 3. Persistența Românilor în patria străbună, disertație de Ilie Moțu, cl. c. III. 4. Dulce-i vieta, coru mixtă esecutată de corul vocalu alături societății, sub conducerea lui I. Muscanu cl. c. I. 6. Dan căpitanu de plaiu, poesie de V. Alexandri, declamată de Ioachim Turcu, cl. c. I. 6. Ardeleana, esecutată de corul instrumentala scălei societății. 7. Educațina fetelor la Roman, schiță istorică-pedagogică de Corneliu Lazar, cl. c. II. 8. Romanță, poesie de M. Zamfirescu, muzică de D. Georgescu; solo baritonu esecutată de G. Dudulescu, cl. c. I. 9. Morteia lui Mihai Eroul, poesie de D. Bolintianu, declamată de R. Bortos, preparandu de cursul III. 10. Drapelul, esecutată de corul societății. 11. Caiu Muciul Scevola, poesie de P. Dulfu, declamată de Tr. Vațanu, cl. c. I. 12. Hora păcurarului, esecutată de corul instrumental.

—0—

Astăzi, mâne și poimane va fi mare concertu vocalu în salonul hotelului „Union“ de aci dată de patru surori Tacianu din Bucurescă. O copilă de șese ani Rosa va cântă romanțele și cupletele cele mai grele în limba română.

—0—

Suferințele poporului.

De lângă Castelul lui Petru Rareșiu, Martie 1885.

Domnule Redactoru! Cele două bisericu de lemn din Deșiu și altele mai multe din satele vecine cu drumul ce trece prin ținutul Ciceului către fostul districtu alu Năsăudului, apoi locuințele modeste și omienii scăpătști materialmiinte nu credu, că aru face imbucurătoare impresiune asupra unui străinu, ce ar trece pe aici.

Popor robustu și activu — în majoritate absolută română, brațe vînjose, teră mănosă și totuși miseră, suspinu și săraciă, asta i s,ară pără unu lucru de totu straniu.

Multe mai suntu năcăzurile ce le îndură acestu po-

poru mai alesu sub Banffy pașa. Lumea puțină scie de ele. Românu le înecă în peptul său. Măngăierea lui este doina de jale, pre care, când o audă, tăse rupe inima. Sărtea Românilui de aci stărușce compătimire dar totu odată și admirare. Vorbeșă însă faptele.

Cea mai mare calamitate ce trebuie să-o indure bietul plugaru este fără indoială și modul în care i-se impune prunduirea drumurilor de teră. Pe când fiecare comună ar putea să-și prunduască drumurile sale cu puțină greutate, aceea nu se concede, ci trebuie să care bolovanii păna la alu 3 și alu 4-lea satu și vice-versa. Jugurile se înscriu încă de cu érnă. Unu omu cu două văcuțe trebuie să facă două mobile, cătu două coline. Nu rare suntu casurile, când dela timpul înscrierii jugurilor păna la timpul fixat pentru facerea mobilelor omul rămâne cu jugul jos. Acăsta nu-lă măntuesce, ci atunci trebuie să plătescă bănesce de-lă ustură susținutul.

Timpul pentru facerea mobilelor este de regulă Iulie și Augustu. Bucatele-i rămânu necultivate ierburi-imbătrânește necosite, fânătările le bată ploile, căci bietul omu trebuie să care prin satele din vecină pără căte două săptămâni cu nesce vite slabe, dela cără iști așteptă și nutremântul dîlnicu. Năpastea acăsta se pare, că anume și întocmită astfel încău érași să aducă pe omieni la iobagia domnescă. Dările și aruncăturile suntu și pre aci ca în totă teră de sub acăstă părintescă stăpânire.

Mai suntu pre aci sute de omieni, căr pre lungă greutățile însirate mai au să pörte încă unu jugu greu. Aceștia suntu așa numiți „Curialisti“ și „dileri“ său comitieni (inquilinus, insasse, zselér.) Omienii aceștia — în majoritate români, căci suntu și puțini unguri între densusii — presteză pe sema domnilor de pământ căte 52—104 qile de lucru ne anu. Diferința între curialisti și comitieni înquilini încău său eu este acăca, că cei dintăi au dreptul să-și răscumpere pământul dela domn, ér ultimii nu. Cei mai mulți dintre ei nu posedă mai multu ca 3—5 lanțuri de pământ, pentru care plătescă acuma de cătiva ani și darea. Véra în qilele cele frumosă și scumpe de lucru brațele loru cultivă lajăfundiele domnescă. Moșiora loru rămâne întărită. Copii loru nu arareori diua întrăgă petrecu închiși în casă c'o bucată de pâne uscată și unu vasu cu apă, căci femeile trebuie să secere holdele și să cultive legumăriile domnescă. Acum mai merge, dar mai nainte la căte românce nu le-au plesnitu mânile de geru pe ciurul domnesc la deresu de bucate! Altintreleia și acum la cătă bietul de omieni nu le mai degeră picioarele érna pe iazurile morilor curții! Intre astădă de imprejurări nu-i mirare, când pe aci se vădă adeseori femei române, căr facă pre lungă lucrurile femeescă și pre celea ale bărbatului.

Unu curialist voindă a se răscumpăra — decă presteză pe anu 104 qile de lucru — trebuie să solvăscă cam 300 fi. și încă ceva. Va întreba cineva, că decă au dreptu să se răscumpăre, pentru ce nu se răscumpăra? Lucrul stă așa: Domnii pământurilor petrecu colo în susu la Pesta, alii ocupă posturi de comișii supremi în depărtare, ér bunurile loru suntu arendate. Arendași și economii curilor portă apoi pre bietul poporă de-a mișă órbă momindu-lă cu promisiuni, că pôte va veni unu timp, când nu voră trebui să plătescă nimicu pentru răscumpărarea pământurilor. Ér decă totu mai intenționeză cineva de a se răscumpăra, nu arareori este respinsu — apoi cu domnii cine să se pună — ori în casul celu mai bunu terorisat, că decă se va plăti de domn nu va căpăta lemne de focu și păsiune. Ca iobagă,

FOILETONU.

Martirii Crucii din ambele Daci.

(Urmare).

Poesia, musica și pictura fură desvoltate mai anteriu de femei, căci ea posede mai multu decătă bărbatul ideia frumosului și sentimentul religios; în femei se desvoltă mai de timpuriu amorul, credința și speranța, aceste trei virtuți creștine, baza fericirii umane; ea este înainte mergătoare a progresului. O femei urcă creștinismul pe tronu, căci Constantin împăratul mai multu îndemnată de Elena, maică-sa, decătă de nevoi său de politică îmbrățișă creștinismul și-l făcă religiune a statului romanu. Prin femei crucea triumfă de totu obștaculele. Crucea regeneră poporul romanu cădutu în amortire și slăbiciune. Domnilla nepoata lui Clemente, Drossida fiica lui Traianu, Gallinia fiica lui Severu, Alexandra împărată lui Deoclețianu, Augustina soția lui Masseniu și alte multe femei prin creștinarea loru îm-inseră carul reformei creștine cu o mare iuțelă, cu ambele idolelatrie, p o liniște de mii de ani.

vostă pe acestu globu. Imitați curagiul și virtuile surorilor vostre Martire, căci dela voi se așteptă totă felicirea omenirii. Binecuvântatul fie numele tenu Drossido! Tu fusești prima creștină dintre fiicele imperatorilor Români. Tatăl tenu, Traianu, intemeiatul Românilor în Dacia, a fostu mare împăratu, dară tu ești cu multu mai mare decătă tatăl tenu, pentru că opera lui a distrus o însecută timp după mortea lui ginte barbare, care năpădeu asupra coloniilor romane ca lăcustele în agrii sămănaș. Tu ai intemeiatu frățietatea și dragosteia între popor, ai cucerit cu doctrina evangelică inimile loru și ai intemeiatu adevărata umanitate, care este isvorul tuturor bunăților trupesci și sufletesci pe acestu pământ. Noi te adorăm astăzi ca pe o adevărata sfântă, pentru virtuile tale și pentru exemplul tenu ce l'ai datu societății din Roma. Fie ca judele noștri române, strănpotii ale Drossidei, să deștepte și să conserve prin exemplelor loru evanghelice în inimile Românilor focul sacru alu dragostii către Deitate și umanitate, din care purcedu totu bunățile trupesci și sufletesci pentru nămulu nostru românesc.

* * * * * Sfântul Mercurie în timpul său de răpusu studia Evangelia și înțindea religiunea lui Christu între frații săi de armă; însă se înțelege, că acăsta o facu sfântul la începutu în ascunsu, de frica persecutorilor creștini. Elu inițiatu în religiunea creștină încă din

casa părintescă; se dice, că chiaru moșul său ar fi totu creștinu, după cum se advereză acăsta din următoarele cuvinte ale tatălui său Gordianu: „Fiule, mergi și odată biruitoru șesupra vrăjășilor să nu uiți pre Domnul Dumnezeul tenu.“

Persecutarea contra creștinilor, întreprinsă mai de toți împărații Romei, o decretă și împăratul Decie. Acăsta făptă a împăratului causă mare măchnire lui Mercurie; căci elu nu se simția aplicatul de a ucide pe Creștin, în ale căror misterii era inițiatu. Intr-o zi, pe când sfântul Mercurie era ocupat cu coreligionarii săi în învățătura cuvântului lui Dumnezeu, veniră la densusul trimisii împăratesci, spuindu-i că e chemat la palatul, unde era să se întâlnească consiliul de răboiu. Mercurie răspunse că e bolnavu, prin urmare, că nu poate veni în aceea zi; însă Decie, care nu putea face astăzi de armă fără de Mercurie aménă consiliul pentru altă zi. După terminarea consiliului, Decie invită Mercurie și pe toți membrii acelei adunări a-lă în păna la templul Artemidei, unde în aceea zi era și aduce sacrificii acelei deită. Mercurie, ca să nu seclare de creștinu, urmă deocamdată pe Decie la templatul său; dar în urmă se strecură în secret și se dusese cortelul său, cu inima plină de mari planuri.

(Va urmă)

vedî dômne, le capătă. Pentru o vită, ce se bate de fôme pe dealurile cele gôle trebuie să presteze écă numai câtă 2—3 qile de lucru, ori déca vita lui se păsiunează la olaltă cu cele domnesci, apoi 5 fl. nu'su mulți banii! Incătu pentru focărîtă bietii slujbașii curătesc și facă pădurile domnesci ca o grădină de pom. Spinii și tufele le facă în grămedj mari, la cari ei le dică »stânjini«. Din două grămedj de acestea, pre care voiesce și-o alege domnul, ér restul e alu lucrătorului. Dar lemnele de focu cu munca încă nu'su plătite. Bietul omu mai trebuie să dea pentru ele pe séma curji așa numiții »puii și ouăle pentru stânjin«, unu felu de dijmă, ca să tacă de »claca« de pe vremea căratului

Acești iobagi suntu ómenii nimenui. Fie'mi iertată a aduce baremă unu singură casă spre confirmarea acestei așteriunăi, pentru ca cetitorul să și pótă face o ideă órecare despre sórtea loră. Nu de multă călătorindă cătră Násedud, am poposită cîteva ore într'o suburbă a Betleanului, ce zace lângă drumul acesta, numită în glumă și »Ierusalim«. Acolo am convenită cu unu omu, alu cărui nume mi-a eșită din memoriă. Întrebându-lu mai de aprópe, că totuși ce l'a indemnătă să se scotă dela domn, îm spuse cumcă moșiora lui este vis-à-vis de moșia bisericei calvine din Betleanu și e despărțită de aceea numai prin Someș. Din molitura dela capătul locului său după muncă verde de mai mulți ani scose unu ritu grasă mai mare de unu jughéră. Când ajunse însă a-și trage folosul muncei, — cei dela biserica calvină, écă așa din senină, trecură Someșul și ocupară molitura bietului omu sub cuvîntul, că aceea a fostu odinióră în moșia loră. Consultată fiindă d. adv. Manu din Deșiu în acesta afacere, acesta dice, că déca n'ar fi slujbașii lucrul să ar desface ușoră, căci nime n'are dreptul a trece peste apă, dar așa la unu locu unde-să doi posesorii tréba e tare încurcată, deci mai bine să lase lucrul într'atata. In urma acestora continuă omul, am hotărîtă a mă răscumpără de așu sci, că oră ce mi s'ar dă de capă. Vădendu-mă desmoștenită de pe o parte a moșiori mele, mă temeam că măne poimane să nu mă scotă și din casă. Lucrul nu ne spariă dar de vatra unde s'au născută și au murită moșii și strămoșii noștri nu ne scimă despărții. Adeca pentru pămîntul strămoșesc plugarul română e gata a-și dă susfletul. Ora nu este o adevărată virtute eroică dela unu plugar — cum este și acesta din cestiune — a tînă în rîndu bună o familă numărătoare deși s'răcă, dar în modu onorificu și onestu, ba încă a cresce și unu ténéră până ajunge la pragul universității.

In anulă acesta se va tînă adunarea generală a Asociației transilvane pentru literat. etc. în Gherla, adeca aprópe de curialisti. Cred că și dênsii voră luă parte la acesta adunare, ori déca nu ei, dér baremă preoții din satele loră. După părerea mea modestă tare nimerită ar face unu juristă, care se pricepe cu deosebire în relaționile agrare ale curialiștilor, când folosindu-oasina ar luă în mână patenta urbarială împăratescă — Grundentlastungs-patent — din 21 Iunie 1854 publicată și în »Buletinul oficial«, apoi carte: »Das Urbarialwesen in Siebenbürgen von Josef A. Ritter v. Grimm. Wien 1863« și alte cărți și-ar scrie o disertație despre astfelu de lucruri încurate. Cred că și aceea va contribui la prosperarea și cultura poporațunei de pre aci, déca bietii curialisti voră cam cunoște cinosura de care au să se tînă, când voescu să se rescumpere. Aceasta cu atâtă este mai de lipsă, că unii de pre lângă curte răspîndescu faima, că a trecută terminul de răscumpărare, apoi domnii încă nu-să dispusă a luă banii, mai cu séma când scie că curialistul nu-să cunoște dreptul. Cătă stagnare nu sufere bietul poporă prin atare iobagismu!

In butulă tuturoră acestora să nu cugete cetitorul, că dorulă cătră cultură s'a stînsu din inima acestor ómeni. Nu! Foculă dragostei cătră înaintare și lumină e pusă în susfletul Românului de mâna lui D-șeu; și lipsește numai flacăra, și lipsește în mare parte încă motorii devotați în acesta direcțione. Pentru dovedirea acestei păreri voescu a mai aduce unu exemplu. Cine a călătorită prin părțile acestea scie, cumcă în apropierea Betlenului suntu și sate fără curialisti și iobagi. Ba ómenii din punctu de vedere materialu stau mai bine ca betlenesci, cari mulți suntu curialisti.

Fie-mi iertată însă a dice, că a lipsită unu »Basilu Silaș« și unu »Demetru Grauru«, cari să aprindă acea flacăra sacră în pieptul fidelilor, ce au aprins-o acești mari preoți în inima Betlenescilor. Silaș cu po-

porul — de și suprîmată — dar inimată de dênsulă a rădicată în 1851 din materialu solidu frumosă scolă din Betleanu, pe a cărei frunte a scrisu: »Oamenii facă scolă ér ea 'i prefacă pre dênsii«. Si în adevărtă prefacerea urmăză, semănătura și munca nemuritorului Silaș, astăzi începe a-și arăta rôdele.

Pre basă acestora cuteză a crede și a susținé, că atunci, când Românul, deși apăsată, va avea preoții gata de a-și pune susfletul penru turma loră, — atunci dică nișcă jobagismulă nică maghiarismulă nu-lu va puté oprî în calea progresului. Elu va învinge și supraviețuș totu nevoie, numai cei chemați de a-lu conduce să fiă așa bravă și vinjoșă cum este poporul. La fapte mari trebuie și inimă mari.

Sentinela română.

Valea Mureșului de mijloc, în Martie 1885.

Din centrul Ardélului devenită atâtă de periculosu elementului șovinistă maghiară scriu aceste șiruri.

Este greu a nu scrie satiră despre mișcările acestor șoviniști în Europa cultă, cari prin sdruncinările loră copilăresc — dar pline de venină — voescu a se face prigojniș din prigoniș ce suntu și gădescu cumcă în timpul luminei voră puté pescui în tulbure. Atarî uneltri mărsave au fostu cu putină în trecută — Tempi passati — dar pasărea flămândă totu mălaiu viséză.

E bine, șoviniștii suntu periclită în Ardél de mulțimea Românilor. Frica e mare când omul e păcătosu; frună se mișcă și celu cu consciința rea se cutremură și strigă: »etă hoțulă de pagubașu!«

Acesta este politica dominantă în Ardél, pre care șoviniștii maghiari l'ară stinge de pe fața pămîntului, că ajungă cătă mai curându pre marea globu maghiară.

Suntu în adevărtă urmăriș de sôrte ér nu de Români, căci omul leneș și lacomu nu-să pote căstiga pozițione în societate, cu atâtă mai puținu acela, care pre lângă slabiciunile de mai susu este și nedreptă, și puterea legei o folosesc spre scopu de asuprire a cetătenilor conlocutori, din a căroru sudore în parte mare se susțină puternicii dela Vilagoșu.

E de pricepută cumcă încipuții frații nefrații dela Escheleu se temă de urgia sortii și-o pregătesc, ca fluturele de nòpte care se vîresce la lumina flacărei — la care se îmbulzesce cu nerăbdare; însă e mai neprecepuită aceea cumcă jertfele alese de ei să mai continue în slugănicia loră, făcându »plocomente« adversarilor loră prin părăsirea apărării causei némului loră și chiar a loră propriă.

Trăescu de 14 ani înt' unu orașu ardelenescu, care după situaționa lui tipografică, după locuitorii săi și inteligența românescă adunată, nu sciu de sôrte său de batjocură, este orașu românescu. Zapci acestei țără dică, cumcă este orașu curată maghiară, dar nu dispune nișcă de 1/1000% din avere comunei, însă prin renegății prin jidovimea patronată de episcopatul Romei, ei adă lângă slabiciunea Românilor domnescu acestu orașu spre dauna elementelor adevăratei poporațuni, dar cu toate că maghiarismulă scade, jidani și alte lipitori predomnescu situaționa.

Nu vreau să pricepă cei dela putere, nu-să cunoșcă adevărații aliați, ci cu spiritul loră șovinistă se duce la perire sub cugetul său că ei ne voră nimici. Departe este însă acesta putere, căci nișcă simțul omenești, cu atâtă mai puținu celu creștinesc nu-lu posedă șoviniștii; — ei în turbulenta loră urmărire devină tirană și cu îscușintă diabolescă voescu a ne nimici.

Si pricepă, dar pre ai noștri ómeni crescute și săturate cu pâne românescă nu-i potu scusa pentru părăsirea causei națiunei loră, când ei, fi Români, se demitu a fi unelte contra némului românescu.

Noi Români avem destui fi cuprinși de egoismu personalu și aceștia ne facă mare rău, dar nișcă pre ei Maghiarii nu-i mai consideră, ci suntu priviți de unelțorii.

Celoru cu capetele scălciate le poftim bună apetită la 12 Aprilie. Însă să bage de séma că, pre cand ei se voră trezi în Cluju din beția loră, va fi 1 Aprilie românescu.

Hanibal.

DARE DE SEAMA

despre venitul balului Reuniunei femeilor române din Brașovu, dată în 31 Ianuarie 1885.

1. Escedentul din socotela balului 22 fl. 85 cr.

2. Collecta d-lui T. Ceonțea din Aradu: dela d. d. Vasile Mangra 1 fl., R. Ciorogaru 1 fl., Dr. N. Oncu adv. 1 fl., I. Căpitanu adv. 1 fl., Horvath Andor exactor 1 fl., Aureliu Suciu adv. 1 fl., Vasiliu Pagubă jud. reg. 1 fl., G. Lazaru adv. 2 fl., Collectantele 1 fl Suma 10 fl.

3. Collecta d-lui Dr. Alexi din Násedud: dela d. d. Dr. P. Tanco 1 fl., Dr. C. Moisilu 1 fl. I. Ciocanu 50 cr., Valeriu Rusu 50 cr., L. Piciu 50 cr., Dr. Emil Filipanu 1 fl., Collectantele 1 fl. Suma 6 fl.

4. Trămișii directă la Comitetu: D. D. Atanasiu Sand. Aradu 2 fl., M. Băiașu, Orșova 2 fl., Ilie

Botezatu spiteru Gura-Humora 5 fl., V. Arbore 1 fl. 1 cr., Ingineru Silea 4 fl. 50 cr., Stefură 2 fl., Montean 1 fl. 50 cr. și Constantinu Cosovity 1 fl. 50 cr. (Aces 3 din Suceava), Mihaiu Stănescu din Ploiești 10 lei noi Stănescu Harati 5 fl. Suma 25 fl. 10 lei noi,

5. Prin d-nul Cipu au intrat pentru 6 bilete 9 fl. Suma totală 72 fl. 85 cr. 10 lei noi.

Cu acéstă ocasiune își exprimă comitetul Reuniunei profunda sa mulțamătă acelor p. t. domni, cari au contribuită denarul loră pentru scopul celu sublimu, de'lă urmărescă Reuniunea, mulțamătă totodată Comitetul și domnilor arangatori: G. B. Popp, Lazaru Nastasi, Dr. Nicolau Popu, George Chelaru, Ioanu Panu, Ioanu Cipu, Nicolae Ciurcu și Ioni Dușoiu jun.

Din Ședința Comitetului ținută în 19 Martie 1885.

Eufrosina G. Ioanu,

Agnes Dușoiu, cassieră.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz Trans.«)

Praga, 8 Aprilie. — După ce a visitată Rudolfinul, părechea principiară de corona a plecată eră la 3 ore d. a. între strigătele entuziaste ale poporației.

Paris, 8 Aprilie. — Scirea, că din partea Chinei s'au ratificată preliminăriile de pace, se adeveresc.

DIVERSE.

Imperatul Wilhelm. — Cu ocasiunea serbării aniversării împăratului Germaniei, o făoa parisană ne face să cunoșcem vieta familiară a bătrânlui monarh. La nouă ore, împăratul se scolă: camera sa de culcare este mobilată foarte simplu, nu se vede celu mai mic lucru, d'asupra patului de acaju se află unu mare portretul alu mamei sale, regina Luisa, care după băta Li dela Iena, trebuia a se resemna pentru a implora indușrea învingătorului. Vederea într'una a acestui portret reamintindu lui Wilhelm I timpii de restrînte ai patriei sale și umilirele suferite de mama sa, a contribuită pote totu atâtă de multă ca și principale de Bismarck la îngrozitorul resbelu din 1870. Când împăratul sună clopoțelul, servitorul de serviciu intră pentru a da totu ajutorul Maiestății sale când își face toaleta. Acéstă toaletă ține foarte puținu. Împăratul ii placu hainele vechi în cari să simte foarte bine: o uniformă întrebuințată de mai multă timp, ii servește de halată; părtă nice panotti vechi căci voiose să se bucure de totă comoditatea, în urmă trece în cabinetul de lucru, unde credinciosul său Engel, decanul servitorilor săi, ii servește ceaiul. Servitorul este unu omu în etate de 70 de ani, mai puținu robustu ca împăratul; stăpânul său îl trătează c'uă familiaritate bine-voită; împăratul îl tutușe și se informeză în fie-care di despre starea sănătății sale. Într'ua diminată, în érna trecută, Engelu spuse cu respectu împăratului, că crede că în curând are să se retragă din serviciu; nu totă lumea, dice elu, are sănătatea Maiestății tale; dênsul, Engelu, avea trebuință de odihnă. Împăratul, rîjendu cu hobotă, ii răspunse: — Engel, tu și cu mine, n'avemă timp să ne odihnim! Foarte bună, foarte blândă cu servitorii săi, este totuș un punt în privința căruia împăratul Wilhelm este foarte aspru: dênsul n'ară ierta nișcă uă dată, chiară unuia din servitorii săi cei mai vechi, uă indiscreționă pri-vită la viață sa... și mai puțin ană luarea vr'unui fir de păr din capul său pentru a fi dată vr'unui turistu, acelora, cari cu oră ce preță voiesc să aibă un suveniru dela bătrânlă împărată. Elu glumește adesea cu subordonății săi. Astfel, credinciosul Engel e divorțat de multă de soția lui. Într'una din dile, împăratul coborindu-se din wagon, zări în gară pe fosta domnă Engel; surîndu răspîndu cu hohotă și dice: Engel, trebuie a fi galantă cu domnele. Zărescă colo pe soția ta, du-te de'i spune bună dîua! Engel, sărcindu din nasu, fu nevoită să execute dorința împăratului; reintorcându-se cu totul rușinată, împăratul răspîndu cu hohotă și dice: Engel, ai făcută foarte bine! Nu uita nișcă odată că trebuie să simu cuviincioșii cu femeile, oră cari ar fi greșalelor. Acéstă galanterie cu femeile este unul din principalii aginții ai poporălităii împăratului; elu găsesce în tot-d'aura unu compliment său unu cuvîntu pentru a'i plăcea și a'i ca altă dată.

Cine a omorit pe Gordon. — Se anunță din Constantinopolu, că Pórtă a primitu din Cairo unu raportu, din care se vede, că unu servitor alu lui Zebehr-paşa, unu Nubianu, a isbutită mai înainte cu căteva luni a străbate pâna la Mahdi la Chartum și că acestu individu a mijlocită trădarea orașului și cu măna sa a omorită pe generalul Gordon. — Acestu omoră se dice, că s'a făcută din răsbunare pentru fiul lui Zebehr-paşa, pe care Gordon l'a osindită la mōrte. Se crede, că arestarea lui Zebehr-paşa a urmată în urma bănuielei, că acestu actu de răsbunare s'a săvîrșită cu scirea lui.

* * *

Cine a omorit pe Gordon. — Se anunță din Constantinopolu, că Pórtă a primitu din Cairo unu raportu, din care se vede, că unu servitor alu lui Zebehr-paşa, unu Nubianu, a isbutită mai înainte cu căteva luni a străbate pâna la Mahdi la Chartum și că acestu individu a mijlocită trădarea orașului și cu măna sa a omorită pe generalul Gordon. — Acestu omoră se dice, că s'a făcută din răsbunare pentru fiul lui Zebehr-paşa, pe care Gordon l'a osindită la mōrte. Se crede, că arestarea lui Zebehr-paşa a urmată în urma bănuielei, că acestu actu de răsbunare s'a săvîrșită cu scirea lui.

Editoru: Iacobu Murărianu.

Redactoru responsabil: Dr.

Cursul la bursa de Viena

din 7 Aprilie st. n. 1885.	
de aură 4%	96.55
de hârtie 5%	91.85
umutul căilor ferate	
gare	147.-
rtisarea datoriei căi ferate de ostă ung.	
ma emisiune)	97.75
rtisarea datoriei căi ferate de ostă ung.	
a emisiune)	122.-
rtisarea datoriei căi ferate de ostă ung.	
-a emisiune)	107.25
uri rurale ungare	101.75
uri cu cl. de sortare 1C1.75	
uri rurale Banat-Ti-	
nișă	101.25
uri cu cl. de sortare 101.25	
uri rurale transilvane 100.80	
Bursa de București.	
Cota oficială dela 22 Martie st. v. 1885.	
Cump. vînd.	
anta română (5%).	91 $\frac{1}{2}$
anta rom. amort. (5%)	93 $\frac{1}{4}$
convert. (6%)	88 $\frac{3}{4}$
pr. oraș. Buc. (20 fr.)	31
edit fonic. rural (7%)	99 $\frac{1}{2}$
" " (5%)	84 $\frac{1}{4}$
" urban (7%)	96 $\frac{1}{4}$
" " (6%)	90 $\frac{1}{4}$
" " (5%)	81 $\frac{1}{2}$
anca națională a României	1180
c. de asig. Dacia-Rom.	299
" " Națională	225
ură	13. $\frac{3}{4}$ %
ancnote austriace contra aură	—
Cursulu pieței Brașov	
din 8 Aprilie st. v. 1885.	
Cump. Vînd.	
ancnote românesc	8.66
rgint românesc	8.60
apoleon-d'or	9.79
re turcesc	11.06
perial	10.04
albeni	5.70
Scrisurile fonic. Albina	100.50
Ruble Rusec	125.—
Discontul	126.—
7—10 % pe anu.	

Cursulu pieței Brașov

din 8 Aprilie st. v. 1885.

ancnote românesc	Cump. 8.66	Vînd. 8.69
rgint românesc	8.60	8.65
apoleon-d'or	9.79	9.81
re turcesc	11.06	11.08
perial	10.04	10.06
albeni	5.70	5.76
Scrisurile fonic. Albina	100.50	101.—
Ruble Rusec	125.—	126.—
Discontul	7—10 % pe anu.	

Insciantare.

Subscrisul are onoarea a face cunoscutu on. publicu că a deschis
aci unu

C U R S U

spre învățarea desemnului de croielă și a croitului
pentru haine de dame

instruându după celu mai nou metodă parisiană și academică.

Elevii se instruiează după unu metodă ușoră astfel, încâtă însăși potă luă măsură și croi cu garanția și asigurare în timpul cătu ține cursul de instruire. În același timp se instruiează și în lucrări practice. Atestate numeroase se potă prezenta. Fetele sărare primesc instrucția gratuită. Subscrisul recomandându-se cu totu adinsul publicului p. t., se rögă de cercetare cătu mai viuă. Inscirea elevilor se poate face dela 8—12 a. m. și dela 1—7 p. m.

Locuința mea se află în strada Căldărariilor, casa lui Montaldo Nr. 488, scara I, etajul I, ușa Nr. 3.

Cu totă stima
J. Graf, istructoru de croit.

Multămită generală din Viena, Peșta, Pojuni, Aradu, Alba-

Iulia, Sibiu.

Adevărăm că amu învățat dela d-lu **J. Graf** în timp de 6 săptămâni completă desemnul de croit pentru haine femeiesc și compunerea loră. Dreptu aceea ne simțim atinse în modă plăcută, de a exprima dulii I. GRAF multămită noastră pentru ostenela și diligența sa și de a-lu puté recomanda pretutindenea cu privire la cunoștințele sale speciale și la metodul său ușor de cuprinșu.

Alba-Iulia, în lule 1884.

Popp Györgyné, Ince Sándorné, Emilia Nicola, Irene Frölich, Ana Siebert, Ida Löw, Hermina Mendl, Irena Halasz. Si tote elevele.

Rogu-vě! Cetiți!

Am cumpărată întręga provisie dela o renumită fabrică de pătruri de cai prin licitația cu jumătate din prețul regulat, și de aceea vîndu cătu va dura acesta provisie

Numai cu fl. 1.75

1550 bucati dintre cele mai mari, forte grăse, late și forte durabile

PĂTURI de CAI.

Aceste pături sunt 190 centimetri lungi și 130 centimetri late, cu bordure (chenare) colorate și de grosimea unei scânduri, de aceea adevărată durabilă.

Scriori de multămire și pentru comande dela persoane de incredere stau cu sutele în biroul meu spre convingere, și admonițiu în contra anunțurilor înșelătoare.

Trimiterea cu banii gata, său rambursă. Aceste pături se spedeză dilnicu în totă partile lumii, și pretutindenea facu unu efectu estraordinar, de vreme ce se potă întrebui și ca plăpomă de patu, și cari mai înainte au costatul mai multu ca înădău prețul.

Adresa: Webewaaren-Manufaktur J. Rabinowicz, WIEN II Schiffamtsgasse Nr. 20.

Desfacere.

Cu învoiala D-lui L..... fabricantă de posavuri și mărfuri de lână să voră pune la licitația stofe pentru 4000

**Costume bărbătesci
pentru primăvară și vară**

complete, fine, elegantă-moderne, din lână veritabilă. Fiecare costumă este din stofă de lână veritabilă dela Brünn, său Reichenberg pentru roci, pantalonă și giletcă, suficientă pentru statura cea mai mare. Aceste costume sunt în colorile cele mai nouă și moderne precum: cenușii, cafenii, civite, negre, vărgate, cadrilate și pêle-mêle.

Aceste stofe să afiă în două calitate și costă I calitate fl. 6 și a II calitate

numai 4 fl. 50 cr.

Banii fi înapoieză îndată dacă nu va plăcea cuiva stofa de costumă trimisă. Mostre nu să potă trimite. Comande din provincie să se execuță cu rambursă postală. — Afără de aceste să mai afiă de vîndare 400

Saluri de voiajui din lână

de 5 coți lungime, 2 $\frac{1}{2}$ coți lățime, forte fine, cenușii, cafenii, drapă à 3 fl. 50 cr. bucata. Singură materialul brută a costatul deja mai multu, de aceea

tote sunt pe jumătate dăruite.

Adresa și singurul locu reelu pentru comande la:

General-Agentur inländischer Tuchwaaren

J. H. Rabinowicz, Wien

II., Schiffamtsgasse Nr. 20.

Anunțăm aceloră onorați cetitoră, că voră bine voi a se abonă la fóia noastră de aici încolo, că avem fincă în rezervă numeri dela începutul anului 1885, prin urmare potă se aibă colecționea completă.

Administrația »Gazetei Transilvaniei»

Numere singurătate din „Gazeta Transilvaniei“ se potă cumpăra în tuturia lui **I. Gross**.

Iosif Both, anu și mecanicianu
I N B R A S O V U,
strada poste Nr. 661.
recomandă depositul său bine assortu de
ceasornice de Helvetia, pendule, ceasornice in provasă
și de Schwarzwald,

apoi tote produse optice,
mai cu sămă OCHEIARI și în opticii periscopei de aură, argintă, nichel, otel și a
oroologie pentru biserică

de construcție excentă; în fine spire asedare de teografuri de odă și de
legături telefoniice.
TOTE REPARATURILE DE RESORTU
se efectuează iute și eficiență cu garanția.

Comande din provincie (Nr. 25)
să se execuță punctuală

Pentru saisonul de primăvară**Toalete****de promenade, de mirese****și de casă**

Mantale de plăie, Jaquette și Mantile după
cea mai nouă modă
se confecționă de grabă și cu prețuri moderate
la

Kovászna & Keresztesy

în salonul loru de confecționă de dame

Brașov (piata mare.)

Mostre să trimită la cerere franco.

Stabilimentul de fortepianuri

al lui

Juliu Jaschik

Brașov, târgul flosului (Flachszeile) Nr. 26 II. Et.

Depositul celu mai bogat de pianuri și pianinuri nouă și întrebuintate din fabricile cele mai renumite. Pianuri vechi său iau în schimb. Se primesc și plăti în rate. Cu deosebire sunt a se recomanda: pianuri nouă dela c. r. fabricantă de pianuri Heitzmann în Viena, lucrate în lemn frumosu de nucu, fl. 500; pianuri Mignon, cu cîrdile încrucișate, în negru fl. 600. Pianinuri de nucu său negre fl. 450. Afără de aceste este de vîndare unu pianu întrebuintat de Streicher cu fl. 230, unu pianu bine conservat de Eisenhüt, 7 $\frac{1}{2}$ octave și cu placă de metalu lată fl. 200.

8—10